

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1847/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.630.835/2022/83. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Dr. Kadlót Erzsébet ügyvéd által képviselt indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.P.101.466/2019/195. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.630.835/2022/83. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, a XVI. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozva.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz és a benyújtott dokumentumok alapján az alapul fekvő ügy lényege a következő. Az indítványozó és az alapper felperese (a továbbiakban: édesapa) élettársi viszonyban álltak 2019-ig, kapcsolatukból 2013. október 26-án gyermekük született. Kapcsolatuk megromlását követően mindkét fél (rövid időkülönbséggel) megindította a szülői felügyelet rendezése iránti pert, amelyeket a bíróság egyesített. A Pesti Központi Kerületi Bíróság (a továbbiakban: PKKB) 2021. június 19-én kelt, 6.P.101466/2019/195. számú ítéletével a gyermek feletti szülői felügyeleti jog gyakorlására az édesapát jogosította fel. Az első fokon eljáró PKKB a tényállást a felek meghallgatása, tanúk vallomása, pedagógiai vélemények, környezettanulmányok, gyámhivatali és rendőrségi iratanyag, valamint pszichológus és pszichiáter szakértők véleményei figyelembe vételével hozta meg. Az eljáró bíróságnak döntése (vagyis a szülői felügyeleti jog gyakorlására való jogosultság megállapítása) meghozatala során a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:167. § (1)–(2) bekezdései szerint azt kellett vizsgálnia, hogy a gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése miként biztosítható kedvezőbben.

A PKKB az ügy érdemére kihatással értékelte, hogy az édesanya több alkalommal feljelentette az édesapát, állítva, hogy a gyermek sérelmére szexuális bántalmazást követett el (kiskorú veszélyeztetésével vádolta), ezen eljárásokat a rendőrség büncselekmény hiányában megszüntette. Úgy a pert megelőző eljárásokban, mint a PKKB előtt folyamatban volt eljárásban kirendelt pszichológus és pszichiáter szakértők megállapították, hogy az édesanya állapota elérheti az elmebetegség súlyosságát (paranoid skizofrénia), pszichiátriai megsegítése (pszichiátriai vagy gyógyszeres kezelése) indokolt.

[3] Megállapította továbbá a PKKB, hogy a rendőrségi eljárások, az édesapával való kapcsolattartás akadályozása (a gyermeket az édesapa csak az anyánál láthatta, bekamerázott helyiségben), a gyermek jogellenes külföldre vitele (2021. május közepén előzetes értesítés nélkül hosszabb időre az Egyesült Királyságba távozott) komoly pszichés nyomást jelentett a gyermekre nézve. A szakértői vizsgálatok alapján a gyermek szakpszichológusi megsegítése is szükséges, amelytől azonban az édesanya elzárkózott. A PKKB a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésére hivatkozva összegzően megállapította, hogy „az alperes a gyermeknevelésre alkalmatlan, szülői felügyeleti jog gyakorlására történő feljogosítása esetén a gyermek szellemi, erkölcsi, mentális fejlődése nála egyáltalán nem biztosított, sőt kifejezetten káros volna. Ezzel szemben az apai szülői felügyelettől remélhető a továbbiakban a gyermek megfelelő, minden irányú fejlődésének biztosítása. A fentiekre figyelemmel a szülői felügyelet gyakorlására az apát jogosította fel, és kötelezte alperest a gyermek személyes okmányai és ingóságai rövid határidővel történő kiadására” (lásd: a PKKB 6.P.101466/2019/195. számú ítéletének [57] indokolási pontját). Végül a PKKB a Pp. 434. § (5) bekezdése alapján az indítványozó saját magára és a gyermekre nézve készített magán pszichológus szakértői véleményről megállapította, hogy magánszakértői bizonyításnak a perben nincs helye.

[4] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék 50.Pf.630.835/2022/83. számú ítéletével a kapcsolattartás módjára nézve megváltoztatta a PKKB ítéletét, amennyiben a felügyelt kapcsolattartásról rendelkezett, egyebekben az első fokú döntést helyben hagyta. A Fővárosi Törvényszék a bizonyítást kiegészítette egyrészt beszerezte a gyermek mentális egészségének megsegítésével foglalkozó szerv véleményét (Eszterlánc Pszichológiai Szolgáltató Intézmény), másrészt az édesanya tekintetében is elrendelte az igazságügyi pszichológus és pszichiáter szakértő véleményének kiegészítését, de a vizsgálaton az édesanya munkahelyi elfoglaltságára hivatkozva nem jelent meg. A Fővárosi Törvényszék a bizonyításról megállapította, hogy „a szakértői bizonyítás kapcsán tanúsított magatartásával az alperes maga idézte elő azt a helyzetet, hogy a

kapcsolattartás szélesebb körű szabályozásához a másodfokú bíróságnak a szükséges bizonyosságot nyújtó bizonyíték nem állt rendelkezésére” (lásd: a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.630.835/2022/83. számú ítéletének [36] indokolási pontját).

- [5] A Fővárosi Törvényszék – a PKKB-val egyezően – hivatkozva a Pp. 434. § (5) bekezdésére megállapította, hogy magánszakértői bizonyításnak nincs helye. A kapcsolattartással összefüggésben a Fővárosi Törvényszék arra a megállapításra jutott, hogy a folyamatos találkozás lehetőségét az édesanyával biztosítani kell, ugyanakkor az a gyermek elvitelével nem lehetséges, állandósítani kell a gyermek lelki/mentális állapotát, ezért a felügyelt kapcsolattartási formát rendelte el.
- [6] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseiként az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, XVI. cikk (1) bekezdését, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdését jelölte meg.
- [7] Az indítvány érvelésének zömében a *fair* bírósági eljáráshoz való jog sérelmét állítja, megjelölve annak több részjogosítványát a következők szerint. Indítványozó alapvető, az egész eljárásra vonatkozó, általános állítása, hogy az eljáró bíróság nem tett eleget eljárástámogatási kötelezettségének. Ebből fakad – az indítvány szerint – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő fegyverek egyenlőségének sérelme, hiszen a bíróság nem működött közre a peres felek perbeli helyzetének kiegyenlítésében (egyoldalú hátrányt jelentő bírói intézkedések, a bizonyítási eljárásban biztosított rendelkezési jog korlátozása). Indokolási kötelezettségének annyiban nem tett eleget az eljáró bíróság – szól az indítvány – hogy nem adott számot a bíróság arról, pontosan miért zárt ki olyan bizonyítékokat, amelyeket az indítványozó terjesztett elő, vagy kezdeményezett azok beszerzését. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét okozta az is, hogy a bíróság elnehezítette az indítványozó tárgyaláson való részvételét, indokolatlanul tért át ugyanis a külföldön tartózkodó indítványozóval szemben az elektronikus kézbesítés szabályairól a postai kézbesítésre, mégpedig magyarországi címre. Ebből következően az indítványozó perbeli iratokat nem, vagy csak késedelmesen kapott meg, így a tárgyalásra való felkészülés és a kompetens részvétel ellehetetlenült. E problémákat a Fővárosi Törvényszék – az indítványozó állítása szerint – nem kezelte, megtagadta az ellenérdekű féltől származó iratoknak az indítványozó részére történő kiadását, amelyek az ítélet meghozatala előtt kerültek csatolásra. Az indítványozó végül a *pártatlan bírósághoz való jog* sérelmét is állította, mert „ebben az ügyben sem az elvárás sem a jogosultság szintjén nem mutattak fel semmit az eljáró bíróságok annak érdekében, hogy az Indítványozó pártatlanságba vetett hitét, a bíróság iránti bizalmát tiszteletben tartsák”.
- [8] Az indítványozó állítása szerint ezen (alaptörvény-sértő) eljárás vezetett a perben érintett kiskorú VI. cikk (1) bekezdéshez való joga, valamint XVI. cikk (1) bekezdésben biztosított joga sérelmére.

- [9] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [10] 3.1. A Fővárosi Törvényszék 50.Pf.630.835/2022/83. számú ítéletét az indítványozó jogi képviselője a letöltési igazolás szerint 2023. június 29-én vette kézhez, panaszát 2023. augusztus 21-én, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be. A szülői felügyeleti jog gyakorlása tárgyában született ítélet az ügy érdemében hozott döntés; az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, az alapul fekvő perben alperesként vett részt, így érintettnek minősül, és jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [11] 3.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a perben érintett kiskorú gyermeke alapjogsérelmére is hivatkozott, megjelölve az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését és XVI. cikk (1) bekezdését. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben a 3508/2021. (XI. 30.) AB végzésében a következőkre mutatott rá: „[a]z alkotmányjogi panasz jognyilatkozatnak minősül, mely az alkotmánybírói eljárás megindítására és lefolytatására, az Alkotmánybíróság döntésében foglalt joghatás kiváltására irányuló akaratnyilatkozat” {3026/2019. (II. 4.) AB végzés, Indokolás [11]}. Ennek alapján az Alkotmánybíróságnak meg kellett vizsgálnia, hogy az indítványozó jogosult-e a gyermeke nevében és képviseletében fellépni a gyermek alapvető jogainak védelmében {lásd például: 3093/2022. (III. 10.) AB végzés, Indokolás [7]}. Az indítványozó édesanya a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.630.835/2022/83. számú ítéletének rendelkező része szerint nem gyakorol szülői felügyeleti jogot, így nem jogosult arra, hogy a gyermek képviseletében a gyermek alapjogi igényét érvényesítve alkotmányjogi panaszt nyújtson be a Ptk. 2:14. § (1) bekezdése és 4:161. § (1) bekezdése szerint.
- [12] 3.3. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit teljesíti: *a)* tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokait (az indítványozó úgy véli, hogy a fegyverek egyenlősége elve, a pártatlan bírósághoz való jog, az indokolási kötelezettség mint részjogosítványok sérelme a *fair* eljáráshoz való jog kiüresedéséhez vezetett); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.P.101466/2019/195. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.630.835/2022/83. számú ítélete); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXVIII. cikk (1) bekezdése]; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.

- [13] 3.4. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán az indítványozó sérelme az volt, hogy a szakértői eljárás törvénysértő volt, a szakértő elfogult volt és nem a szakma szabályai szerinti véleményt terjesztett a bíróság elé.
- [14] 3.4.1. Az Abtv. 29. §-ában írt első feltételt (alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés) illetően az Alkotmánybíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy a jelen ügyben eljáró bíróságok – a Pp. kizárására vonatkozó 15. § (2) bekezdése, valamint 17-18. §-ai alapján – jogosultak a pártatlanság követelményének érvényesülése érdekében olyan eljárási szabálytalanságok megállapítására, amelyek a tisztességes eljárás sérelmének alkotmánybírósági vizsgálatát megelőzve azt lehetővé tennék (lásd: 3298/2023. (VI. 15.) AB végzés, Indokolás [14]). Ilyen kifogást azonban az indítványozó a konkrét ügyben nem kezdeményezett. Így a bíróság elfogultsága miatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés nem merülhetett fel. Ezzel összefüggésben az indítványozó a pártatlan bírósághoz való jog szubjektív oldalát (az eljáró bírák indítványozóval szembeni viselkedését) véli sérelmesnek. Az indítványozó szubjektív megítélésén kívül más körülmény, kézzelfogható jel nem utal arra, hogy a bíróság egy előzetesen megfogalmazott preconcepció alapján járt volna el, esetleg az eljárás résztvevőivel kapcsolatos szimpátia vagy antipátia befolyásolta volna az ügyben hozott ítéletet.
- [15] Az Alkotmánybíróság ezt követően a fegyveregyenlőség és indokolási kötelezettség sérelmét állító indítványt vizsgálta. A tisztességes eljárás (*fair trial*) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek együttes figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.
- [16] A tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a tisztességes eljáráshoz való jog része az is, hogy az eljárás során biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]; 2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [48]–[50]; 3244/2018. (VII. 11.) AB határozat, Indokolás [32]; 3188/2021. (V. 19.) AB határozat, Indokolás [21]; összefoglalóan lásd: 3295/2021. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [23]–[24]}
- [17] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében *expressis verbis* nem szereplő, de abból levezethető az a követelmény, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége, amely ekként a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványként értelmezhető {többek között lásd: 21/2020. (VIII. 4.) AB határozat, Indokolás [57]}. A fegyverek egyenlősége a tisztességes eljárás egyik meghatározó eleme, amely

alapvetően a büntetőeljárásban biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményyt formálhasson és állást foglalhasson.

- [18] Az Alkotmánybíróság arra is rámutatott, hogy a fegyveregyenlőség elvének a „lényege az ügy szempontjából jelentős nyilatkozatokhoz és bizonyítékokhoz való hozzáférés mindkét fél számára, valamint lehetőség arra, hogy észrevételeit előadhassa a bíróság előtt” {3100/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [115]}.
- [19] Végül az Alkotmánybíróság a védelemhez való jog és a fegyverek egyenlősége elvének közös „halmazát” is megállapította: „az iratbetekintéshez, a dokumentumok birtoklásához való jogot (amely az »eljárásban szereplő adatok és dokumentumok teljes megismerése és – megfelelő biztosítékok között – birtoklását« jelenti) az Alkotmánybíróság alapvetően a hatékony és megfelelő felkészülést biztosító védelemhez/védekezéshez való jog részeként és a fegyveregyenlőség garanciájaként kezeli {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 96; 3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [60]–[61]}.
- [20] Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában rámutatott, hogy „[a]z indokolt bírói döntéshez fűződő jog ebből következően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik.” Az Alkotmánybíróság azonban „a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését [...]”. Az „Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket” (lásd: 3357/2017. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [47]).
- [21] Az indítvány fentiekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.

- [22] 3.4.2. Ami a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését, vagyis az Abtv. 29. §-ában foglalt másik feltételt illeti, az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.
- [23] Az indítványozó szerint a bizonyítási eljárás hibája (magánszakértői vélemény figyelmen kívül hagyása) okozta az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét.
- [24] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3014/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [27]}. A testület gyakorlata következetes abban, hogy „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [...]” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [25] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított indítványi érvekkel szemben az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy releváns alkotmányjogi összefüggés hiányában nem bírálja felül a támadott bírói döntést, mert nem ismételheti meg a rendes bíróságok helyett a bizonyítékok bírói mérlegelését, a bizonyítási eljárást, a bizonyítási indítványok értékelését, a törvények értelmezését és alkalmazását. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint: „Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [26] Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelme (az indokolási kötelezettség állított elmulasztására is hivatkozva) tekintetében az indítványi kérelem tartalmát illetően megállapította, hogy mind a PKKB, mind a Fővárosi Törvényszék a Pp. vonatkozó rendelkezésének megjelölésével megindokolta (lásd: a PKKB 6.P.101466/2019/195. számú ítéletének [67] indokolási pontját, valamint a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.630.835/2022/83. számú ítéletének [27] indokolási pontját) miért nem „válthatja ki” az indítványozó által benyújtott magánszakértői vélemény a bíróság által (ismételten) kirendelt szakértői bizonyítást, amellyel az indítványozó nem élt.
- [27] Az Alkotmánybíróság kiemeli továbbá, hogy mind a PKKB, mind a Fővárosi Törvényszék jelen indítvánnyal támadott ítéletében részletesen számot adott arról, hogy a szakértői bizonyítás során született szakértői véleménynek a bírói

jogalkalmazás során milyen bizonyítási erőt tulajdonított a konkrét ügy vonatkozásában (lásd: a PKKB 6.P.101466/2019/195. számú ítéletének [46]–[55] indokolási pontjait, valamint a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.630.835/2022/83. számú ítéletének [19], és [27] indokolási pontjait).

- [28] Az indítványozó a fegyveregyenlőség sérelmével összefüggésben állította továbbá, hogy az ügyben eljáró bíróságok megtagadták a releváns, ellenérdekű féltől származó iratok indítványozó számára történő kiadását.
- [29] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben rámutat, hogy gyakorlatában a fegyveregyenlőség elvének a „lényege az ügy szempontjából jelentős nyilatkozatokhoz és bizonyítékokhoz való hozzáférés mindkét fél számára, valamint lehetőség arra, hogy észrevételeit előadhassa a bíróság előtt” {3100/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [115]}. Azt, hogy az ügy szempontjából mi minősül jelentős nyilatkozatnak, bizonyítéknak, az Alkotmánybíróság esetről esetre vizsgálja. Az indítványozó Alkotmánybírósághoz intézett beadványában általánosságban hivatkozott arra, hogy nem ismerhette meg az eljárás iratait, mint ahogyan arra is általánosságban hivatkozott, hogy nem állt rendelkezésére „kellő idő” az eljárás iratainak megismerésére, mivel azokat „csak késve, (esetenként több hónapos késéssel) kapta meg”. E – konkrétumokat nélkülöző (nem jelölte meg például az indítványozó, hogy ezen iratok a bírósági aktában megtalálhatóak voltak-e) – hivatkozások alapján az Alkotmánybíróság nem tartotta megállapíthatónak, hogy a bíróság elzárta volna az indítványozó elől olyan dokumentumot, amelyre az érdemi döntését alapította. A kézbesítések állított késedelmével összefüggésben jegyzi meg az Alkotmánybíróság, hogy a külföldön tartózkodó indítványozó mindvégig magyar, Magyarországon tartózkodó jogi képviselővel járt el, így a Pp. 136. § (1) bekezdése alapján a bíróság az iratokat a jogi képviselőnek kézbesítette.
- [30] Összességében az indítvány nem tartalmaz arra nézve utalást, hogy az állítólagos eljárási szabálysértések az indítványozó jogi helyzetére és eljárási jogainak gyakorlására milyen hatást gyakoroltak.
- [31] Az Alkotmánybíróság az indítványban foglaltak alapján nem talált olyan körülményt, amelyet a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát indokolná.
- [32] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az Abtv. 27. § (1) bekezdésének, részben pedig a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeinek, ezért azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a), h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2024. április 9.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró